

РЕШЕНИЕ

№ 3766

гр. София, 04.06.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 22.05.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **13673** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 28 от закона за хазарта /ЗХ/.

Производството е образувано по жалба на [фирма] за срещу Решение № Р-000030-13990/09.11.2018г. на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/, с което се отказва продължаването на срока на действие на издадения лиценз на дружеството за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на административния акт, като издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Твърди се че при постановяване на решението административният орган неправилно е определил най-краткият маршрут от главния вход на игралната зала до най-близкия вход на намиращото се в близост училище. Иска се отмяна на издадения акт и се претендират разноски.

Ответникът по оспорването – Държавната комисия по хазарта, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да отхвърли. Възразява срещу претендираните разноски като счита, че е налице прекомерност на размера на заплатеното адвокатско възнаграждение и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представители и не изразява становище.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено

следното от фактическа страна:

С Решение № И-3068/20.06.2018г. ДКХ е издала лиценз на [фирма] да организира хазартни игри с игрални автомати за срок от 5 /пет/ години в игрална зала, находяща се в [населено място], [улица] 26 /двадесет и шест/ броя игрални автомата и 79/седемдесет и девет/ броя игрални места.

Със заявление вх.№ 000030-13360/29.10.2018г. оспорващото дружество е поискало продължаване на издадения лиценз по чл.36, ал.3 от ЗХ, в игралната зала на посочения по-горе адрес.

По така подаденото заявление е извършена проверка от страна на ответника, от която да се установи дали са изискванията за отстояния по чл.44, ал.1 от ЗХ и е указано да се представят съответните доказателства.

В изпълнение на указанията оспорващата страна е представила пред административния орган Удостоверение от [община], от което е видно, че в радиус от 300 м. от игралната зала, няма домове за настаняване на деца, лишение от родителски грижи. Приложено е копие от кадастралната карта на [населено място], обхваща радиус не по-малък от 300м. от главния вход на обекта, в който ще се организират хазартни игри. Наред с това е представено удостоверение, изготвено то правоспособно лице, от която да е видно, че игралната зала отстои на повече от 300м. от входовете на СОУ „Св.К. О.“. Към описаните доказателства е приложена и молба до ОП „Организация и контрол на транспорта“ за пешеходното движение на [населено място], с нанесени маркировки и обозначените места за пресичане по ул.“Д-р.Н К.“, граничеща с [улица]и [улица].

В хода на административното производство, с възлагателно писмо изх.№ 1934/31.10.2018г., е назначена независима експертиза. За резултатите от назначената експертиза е издадено Удостоверение, в което е отразено, че игралната зала, попадаща в сграда с идентификатори 56784.522.518.1 и 56784.522.518.2, отстои до учебното заведение на 246,00 метра и 240.00 метра, очертани като две трасето, съответно до пешеходния вход и този за транспортна техника, находящи се от към [улица].

Въз основа на това заключение, административния орган издал оспорваното в настоящето производство решение, с което е отказал продължаването на срока на действие на издадения лиценз на дружеството за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала.

За изясняване на спорния въпрос по делото, а именно кой е най-прекия пешеходен път от главния вход на игралната зала или игралното казино до най-близкия вход на учебното заведение, респ.колко е това разстояние, с определение от 10.01.2019г. е назначена съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Според експерта училището има пет входа – главен вход от към [улица], два от към [улица]и два от към [улица], единият от които служебен /транспортен/. Именно последният вещото лице приема, че е най-близък до входа на игралната зала като разстоянието между тях е с дължина 222м.

При горните фактически установявания съдът формира следните изводи.

Съдът приема, че жалбата процесуално ДОПУСТИМА като подадена от активно легитимирано лице, с правен интерес да оспорва, подадена в законоустановения преклузивен срок, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е постановено от компетентен колективен орган по чл.18, ал. 1 от ЗК при спазено изискване за кворум, доколкото петимата членове на комисията са

взели процесното решение видно от положените подписи и в съответствие с изрично предвидените правомощията, разписани в чл.22, ал.1, т.1 от ЗХ.

Актът е издаден в предвидената писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 26 от ЗХ, респ. чл. 59, ал. 2 от АПК. Противно на възражението за липса на мотиви същото съдържа такива – кратки, ясни и разбираеми. Изрично е посочено, че изводите на административни орган се формират на базата на назначената в експертиза.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са пречатствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, при наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Решението обаче е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби.

Настоящият състав приема, че при издаването на оспорваното в настоящето производство решение, административният орган е смесил предпоставките на производството по издаване/отнемане на лиценз за организиране на хазартни и игри, с това по продължаване на срока на неговото действие. Съгласно изричната норма на чл. 3, ал.1 и ал. 3 ЗХ всяка хазартна игра и дейност по този закон на територията на Р. България може да се организира само с лиценз, издаден от ДКХ, който дава право за организиране само на изрично посочената в него игра или дейност и не може да се прехвърля. За издаването на лиценза, следва да са налице определени специални изисквания към обектите, за които се издава лиценз. В чл. 44 ЗХ е предвидено, че игралните зали и игралните казина не могат да отстоят на по-малко от 300 метра от училища по смисъла на Закона за предучилищното и училищното образование, както и от домове за деца, лишени от родителски грижи, освен ако се намират в хотели, категоризирани с категория четири или пет звезди. Правилата, начините, техническите способности и изискванията за измерване на отстоянието по ал. 1 се определят с наредба, приета от Министерския съвет по предложение на министъра на финансите и министъра на регионалното развитие и благоустройството. Отстоянието се измерва от правоспособни лица, които могат да извършват дейности по кадастър, геодезия и картография. За извършените измервания правоспособните лица издават необходимото удостоверение заедно с приложена скица от кадастралната карта, върху която са нанесени очертаванията. Дължимото разстояние между игралната зала и учебното заведение е материално-правна предпоставка, обуславяща пораждането на правото на лиценз за организиране на хазартни игри.

Съгласно чл. 2 от Наредба за правилата, начините, техническите способности и изискванията за измерване на отстояние, приета с ПМС № 241 от 04.10.2012 г., на основание чл. 44 ЗХ, отстоянието се измерва по най-прекия пешеходен път от главния вход на игралната зала до най-близкия вход на сградата на училището. Най-прекият пешеходен път се измерва по оста на разрешените за движение на пешеходци места: тротоари, банкети, пешеходни алеи и площади, при съобразяване с местата за пресичане на платната за автомобилно движение. В случаите, в които краят на най-прекия пешеходен път е до оградата на училищния двор на съответното училище или на съответния дом за деца, лишени от родителски грижи, отстоянието се измерва до най-близкия вход на оградата, независимо от предназначението на входа.

Съгласно чл.86, ал.1, т.2 от ЗХ Комисията прилага принудителна административна

мярка - окончателно отнемане на издадения лиценз за организиране на хазартни игри или за дейност по чл. 1, т. 2 при неизпълнение на изискването на чл. 44, ал. 1.

Безспорно е, че в настоящия казус се касае за наличие на учебно заседание – СОУ „Св.К. О.“ в близост до обекта, в който ще се организират хазартни игри с игрални автомати, т.е., не е налице изключението, предвидено в чл. 44, ал.1 ЗХ. Като спорен в хода на процедурата се очертава въпроса за наличието на изискуемото от чл.44 от ЗХ отстояние от входа на обекта „Игрална зала“ до входа на училището. Независимата експертиза, назначена в хода на административното производство е определила разстоянието до най-близкия вход. Назначената в съдебната фаза експертиза дублира тази в административното производство. Съдът кредитира заключението на в.л.А. като намира същото компетентно и безпристрастно изготвено, отговарящо правдиво на поставените въпроси и същото се цени от съда.

В настоящия случай обаче оспорваният е сезирал Комисията с искане, направено при условията на чл.36 от ЗХ. Тази норма регламентира възможността по писмено искане на организатора на дейност по този закон, подадено не по-рано от 6 месеца и не по-късно от два месеца преди изтичането на срока на действащия лиценз, Комисията да постанови решение, с което да продължи действието на издадения лиценз за същия срок, когато едновременно са налице, посочените в т.1-3 условия. Условието по т.1 изисква в срока на действие на лиценза за дейността на организатор, получил лиценз за организиране на хазартни игри по чл.50, 52, 54, 59, 60, 62 или по чл.57, 64, 71 за съответния обект, да няма влезли в сила наказателни постановления за нарушения по този закон; съответно - в срока на действие на лиценза за дейност по чл.1, т.2 организаторът да няма влезли в сила наказателни постановления за нарушения по този закон.

Аналогична е и нормата на т.2, предвиждаща, че спрямо дружеството да не са прилагани принудителни административни мерки по този закон

Нормата създава специален, облекчен ред за издаване на разрешения за извършване на хазартна дейност и като благоприятстваща норма разширителното ѝ тълкуване е недопустимо. Съгласно чл.46, ал.1 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ разпоредбите на нормативните актове се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България. Разпоредбата на чл.36, ал.1, т.1 и т.2 ЗХ е недвусмислена, точна и ясна и ограничава изискването за влезли в сила наказателни постановления по този закон, като има предвид именно действащия Закон за хазарта, а не отменения и прилагането на ПАМ.

В процесното решение обаче такива твърдения не са наведени, респ.мотиви не са изложени, с което настоящият състав приема, че административният орган не оспорва наличието на предпоставките т.1 и т.2.

Що се касае до третата предпоставка, визирана с т.3 от чл.36, ал.1 от ЗХ, съдът счита, че именно тук е станало смесването на процедурите, споменати и разяснени по-горе. Изискването на т.3 е до датата на подаване на искането за продължаване на срока да не са настъпили обстоятелства, представляващи пречка за развиване на хазартната дейност, което да е удостоверено с нарочна декларация. Както се спомена по-горе органът издал акта се е мотивирал с факта, че на по-малко от 300м. от казиното се намира вход на учебно заведение. Позовавайки се на този факт, логичен би бил въпросът как тогава е издаден лицензът на дружеството, след като тази пречка е съществувала още към този момент. В този смисъл ответникът не са ангажирани

доказателства, от които да е видно, че учебното заведение е стартирало своята дейност след издаването на лиценз и това да се приеме като новонастъпило обстоятелство, препятстващо продължаването на дейността на дружеството по организиране и провеждане на хазартни игри. Необходимо е ад се отбележи, че издаването на разрешение/лиценз е свързана с цялостна проверка от страна на решаващия орган, целта на която е да се установят именно наличието на законови пречки за упражняване на дадена дейност. Логически и житейски е неиздържано изначално да е налице пречка, но тя да не е взета под внимание при издаването на лиценз, но в последствие това да се превърне в обстоятелство, създаващо пречка за по-нататъшното продължаване на дейността. Целта на административните закони и издаваните въз основа на тях административни актове е създаването на сигурност за техните адресати. Обратното би довело до сериозни вреди в икономическата сфера на гражданите и организациите, тъй като веднъж е у тях вече е създадено впечатление за сигурност и липса на пречки при осъществяване на дейността си, което от своя страна ги е мотивирало да предприемат действия по реализиране на своите инвестиционни намерения, свързани с влягането на съответните средства.

Всичко това мотивира съдът да приема, че Комисията е следвало да постанови решение, с което да продължи действието на издадения лиценз, тъй като за съответния обект няма влезли в сила наказателни постановления за нарушения по този закон в срока на действие на лиценз за дейността на организатор по чл.64 от ЗХ, какъвто е жалбоподателят в случая, няма наложени ПАМ, както и новонастъпили обстоятелства, у които да препятстват по-нататъшното развитие на дейността си.

Въз основа на горното, настоящият състав приема, че издаденият индивидуален административен акт е незаконосъобразен, поради противоречия с материалноправните разпоредби и като такъв следва да се отмени. Тъй като естеството на спора не позволява произнасянето по същество, преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящето решение. .

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващата страна сторените по делото разноси в общ размер на 1700 /хиляда и седемстотин/ лева, своевременно поискани и доказани със списък по чл.80 от ГПК, от които сумата от 1250лв. адвокатско възнаграждение и 350лв. възнаграждение за вещо лице.

В конкретният случай съдът счита, че делото е с фактическа сложност, тъй като страните активно участваха в доказателствения процес за попълване на делото с доказателствен материал. Сложността на казуса се дължи на прилагането на норми, очертаващи комплексен фактически състав на субективното материално право на дружеството да оспори незаконосъобразната Решение за отказ за продължаване на лиценз. При тази констатация настоящият съдебен състав стига до извод, че уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат по делото не е прекомерно и следва да се присъди на страната в претендирания и доказан размер от 1250лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ № Р-000030-13990/09.11.2018г. на Държавната комисия по хазарта.

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган, за ново произнасяне, съобразявайки мотивите на решението.

ОСЪЖДА Държавна комисия по хазарта да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК] сумата от 1700 лева разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: